

1

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

Ion Coja - Scrisoarea Mareșalului Ion Antonescu către Wilhelm Filderman

Pentru a continua dezvaluirile noastre in ceea ce priveste chestiunea evreiasca din Romania, publicam una dintre scrisorile Mareșalului Ion Antonescu catre Wilhelm Filderman, presedintele Federatiei Comunitatilor Evreiesti din Romania din acea perioada, adica anii '40. Sa vedem:

DOMNULE FILDERMAN,

În doua petiții succesive imi scrieti „de tragedia zguduitoare” si ma „implorati” in cuvinte impresionante, reamintind de „constiinta” si de „omenie” si subliniind ca sinteti „dator” sa apelati „la mine” si „numai” la mine, pentru evreii din Romania, care sint trecuti in ghetouri pregatite pentru ei pe Bug.

Pentru a amesteca tragicul in interventia Dvs., subliniati ca aceasta masura „este moartea, moartea, moartea fara vina, fara alta vina, decit aceea de a fi evrei”.

Domnule Filderman, nimeni nu poate sa fie mai sensibil ca mine la suferinta celor umili si fara aparare. Inteleg durerea Dvs., dar trebuie, mai ales trebuia sa intelegeti si Dvs., toti, la timp, pe a mea, care era aceea a unui neam intreg.

Va ganditi, v-ati gandit ce s-a petrecut in sufletele noastre anul trecut la evacuarea Basarabiei si ce se petrece astazi, cind zi de zi si ceas de ceas platim cu marinimie si in singe, cu foarte mult singe, ura cu care coreligionarii Dvs. din Basarabia ne-au tratat la retragerea din Basarabia, cum ne-au primit la reintoarcere si ne-au tratat de la Nistru pina la Odessa si pe meleagurile Marii de Azov?

Dar potrivit unei traditii, voiti sa va transformati si de asta data din acuzati in acuzatori, facindu-va ca uitati pricinile care au determinat situatiile pe care le plingeti. Sa-mi dati voie sa va intreb si prin Dvs. sa intreb pe toti coreligionarii Dvs. care au aplaudat cu atit mai frenetic cu cit suferintele si loviturile primite de noi erau mai mari.

Ce-ati facut Dvs., anul trecut cind ati auzit cum s-au purtat evreii din Basarabia si Bucovina, au scuipat ofiterii nostri, le-au smuls epoletii, le-au rupt uniformele si cind au putut au omorit miseleste soldatii cu bite. Avem dovezi.

Aceiasi ticalosi au intimpinat venirea trupelor sovietice cu flori si au sarbatorit-o cu exces de bucurie. Avem fotografii doveditoare. In timpul ocupatiei bolsevice, aceia pentru care va induiosati astazi au tradat pe bunii romani, i-au denuntat urgiei comuniste si au adus jalea si doliul in multe familii romanesti.

Din pivnitele Chisinaului se scot zilnic, oribil mutilate, cadavrele martirilor nostri, care au fost astfel rasplatiti fiindca 20 de ani au intins o mina prieteneasca acestor fiare ingraste.

Sint fapte ce se cunosc, pe care le cunoasteti desigur si Dvs. si pe care le puteti afla in amanunt.

V-ati intrebat Dvs. de ce si-au incendiat evreii casele inainte de a se retrage? Va puteti explica de ce in inaintarea noastra am gasit copii evrei de 14-15 ani, cu buzunarele pline de grenade?

V-ati intrebat citi din ai nostri au cazut omoriti miseleste de coreligionarii Dvs., citi din ei au fost ingropati inainte de a fi morti? Voiti si in aceasta privinta dovezi, le veti avea.

Sint acte de ura, impinsa pina la nebunie, pe care evreii Dvs. au afisat-o impotriva poporului nostru tolerant si ospitalier, dar astazi demn si constient de drepturile lui.

Drept raspuns la marnimia cu care au fost primiti in mijlocul nostru si tratati, evreii Dvs., ajunsi comisari sovietici, imping trupele sovietice in regiunea Odessei printr-o teroare fara seaman, marturisita de prizonierii rusi, la un masacru inutil, numai pentru a ne provoca noua pierderi.

In regiunea Marii de Azov, trupele noastre retragindu-se temporar si-au lasat citiva ofiteri si soldati raniti pe loc. Cind au reluat inaintarea si-au regasit ranitii mutilati ingrozitor.

Oamenii care puteau fi salvati si-au dat ultimul suspin in chinuri groaznice.

Li s-au scos ochii, li s-au taiat limba, nasul si urechile.

Iti dai, Domnule Filderman, seama de spectacol?

Te ingrozesti? Te induiosezi?

Te intrebi, de ce atita ura, din partea unor evrei rusi cu care nu am avut niciodata nimic de impartit.

Dar ura lor este a tuturor, este ura Dvs.

Nu va induiosati, daca aveti cu adevarat suflete, de ceea ce nu merita, induiosati-va de ceea ce merita.

Plingeti cu mamele care si-au pierdut in astfel de chinuri copiii sau cu aceia care si-au facut si lor si va face si Dvs. atita rau.

MARESAL ANTONESCU

19.X.1941

P.S. Un soldat ranit din P. Neamt a fost ingropat de viu din ordinul si sub ochii comisarilor sovietici evrei, desi nenorocitul implora sa nu-l ingroape, aratindu-le ca are 4 copii.

Sursa: Ion Coja, *PROTOCOALELE KOGAIONULUI*, Editura Tara Noastra, 2004.